

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animae. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

XXXIV. De summo bono & ultimo fine, in solo Deo ponendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

CAP. XXXIV. De summo bono
& ultimo fine, in solo Deo
ponendo.

Psal. 16.

Satiabor, cum apparuerit gloria tua.

Ad cæli
gloriam
pervenit
tur per
contem-
ptum ter-
renorum.

O Domine, quomodo potest homo ad hanc gloriam pervenire? Per contemptum sui et omnium terrenorum, et per ardentem amorem omnium cœlestium bonorum.

Testes sunt animæ Sanctorum lætantes in regno cœlorum, & omnes fideles certantes & laborantes contra tentationes vitiorum.

ab illa a-
licni;

Ab hoc glorioso fine & summo bono æternaliter fruendo, longe distant superbi dæmones, infideles pagani, perversi Judæi & hæretici indurati, homines carnales mundum diligentes, Deum negligentes, & in terrenis bonis, & honoribus ac laudibus finem suum & felicitatem constituententes.

Qui ca-
ducis his
inhiant.

Qui (heu Deus) propter hæc habenda, augenda, & servanda

cur-

currunt, laborant, student, vigi-
lant, & fere nunquam quiescunt,
nec sollicitare cessant, donec ali-
quid acquirant.

Et cum acquisierint, sive re-
ctum sive indirectum fuerit, ad-
huc non contentantur, sed ad al-
tiora scandere & gloriari super
ceteros concupiscunt; & intum-
escunt, doctos se jactant, ma-
gnos se æstimant, & ab aliis ho-
norari affectant.

Nunquam
saturi.

Et tamen totum est vanum,
lubricum & nihilum, & finaliter
periculosum & perditum, quod
quærunt & cupiunt.

2. Certe erratis & vos ipsos
decipitis, quibus mundus adhuc
dulcis est, & jucunda vita præ-
fens, quia nil certi habetis de o-
mnibus bonis vestris, & quotidie
morti & iudicio Dei futuro pro-
pinquatis.

O miseri
qui pro
summo
bono, so-
lam boni
umbram,
& inanem
speciem
sectan-
tur!

Nihil enim est in hac vita ita
jucundum, quin habeat aliquid
amaritudinis annexum.

Nil in creaturis tam pretio-
sum, & bonum, & delectabile,
quod possit animam hominis fa-
tiare & beatificare, ab omni malo
eri-

eripere, & omni bono replere, & semper lætificare; nisi solus Deus summe bonus æternus, & immensus.

Solus
Deus ani-
mam fa-
ciat,

Hic est creator omnium rerum, visibilium & invisibilium, Angelorum et hominum, qui est ante omnia, et super omnia, et in omnibus Deus benedictus in secula.

3. Quid enim digne de Deo dici potest aut cogitari ab aliqua creatura in cælo et in terra? Excedit namque Deus omnia, ante cujus oculos omnia videntur vana et nulla.

Ideo fatua est omnis anima, et permanebit semper egena et misera, quæ extra Deum aliqua quærit et diligit, quæ à dilectione et honore Dei mentem separant.

Magna et mirabilia opera tua Domine; et cogitare, et perscrutari singula, non est mihi, nec alicui creaturæ possibile.

4. Quid igitur faciam, quia non possum altiora capere, nec secreta cælestia penetrare, neque cum Angelis faciem Dei mei cōtemplari?

In-

Indignum me fateor tantis bonis frui, & cum Sanctis in cœlo conversari.

Indignus
homo
tanto bo-
no.

Ideo me semper humiliabo & despiciam coram Deo & omnibus hominibus, quamdiu fuero, & ero vilis in oculis meis; ut Deus misereatur mei peccatoris, nunc & in omnibus horis.

Recogitabo omnes annos meos in amaritudine animæ meæ, quibus iram merui; & placabo in gemitu & fletu Deum, quem offendi sæpius verbis, factis, visu, auditu, et cæteris sensibus meis: quos mihi ad serviendum sibi dedit in toto corde meo, quamdiu in corpore vivo.

Isaia 38.
Sed hu-
mili pœ-
nitentia
fit ido-
neus.

Sed ne desperem et dejiciam in malis meis, recordabor, Domine, omnium bonorum tuorum, et omnium misericordiarum tuarum, quæ à seculo sunt: donec ad te, auxiliante gratia tua, merear salvus pervenire.

Libera me ab omnibus malis irruentibus subito in me, quæ retrahunt sæpius cor meum à cælestibus bonis meditandis.

684 VALLIS LILIORUM.

Adesto mihi pie Deus , & pone me juxta te ; ne incipiam vagari & elongari à summo bono, quod tu es Domine.

Nam in te solo , totum bonum meum. Da te ipsum mihi, & sufficit animæ meæ , Domine Deus salutis meæ. Amen.

THO.